

Zprávy a oznámení

Změny v konání bohoslužeb

V úterý 13.12. se koná pravidelné školení mladých kněží v Č. Budějovicích, jehož se zúčastní. Z tohoto důvodu nebude v Rožmitále mše sv. Mše sv. ve středu 14. 12. bude z důvodů mé návštěvy u lékaře sloužena mimořádně až večer od 17.30 hod. V pondělí 12.12. odslouží mši sv. P. J. Stehlík.

Mše v domově důchodců

Ve čtvrtek 15. 12. bude ve zdejším domově důchodců sloužena mše sv. Tentokrát ji doprovodí svým zpěvem náš dětský sbor. Začátek bude v 15.00 hod.

Betlémské světlo

Rožmitál pod Třemšínem se letos připojí ke krásné tradici uvítání Betlémského světla. Světlo zapálené v jeskyni Narození Páně v Betlémě dorazí na vlakové nádraží v sobotu 17. 12. v 14.20 hod. Odtud jej skauti přivezou na Náměstí pod adventní strom, kde si v 15.00 hod. od něj budeme moci zapálit své svíčky a lucerny a odnést si tento symbol Vánoc domů.

Hry o Marii

Po nedělní mši sv. 18. 12. vystoupí ve farním kostele ve Starém Rožmitále divadelní soubor Skalka z Obecnice s představením na duchovní a vánoční téma „Hry o Marii“.

Předvánoční koncert

Ve středu 21. 12. nám předvánoční chvíle zpříjemní koncert učitelů a žáků Základní umělecké školy J. J. Ryby, který se bude konat v městském kostele. Začátek je v 16.30 hod.

Úmysly mši svatých od 12. do 25. prosince 2005

Ranní mše sv.

R: Ne 8.30 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

m: St 8.00 hod.

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Večerní mše sv.

M: Út, Čt, Pá, So 17.30 hod.

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

V: Pá 16.30 hod.

V - kaple sv. Anny ve Voltuši

Po 12.12. M	mši sv. odslouží P. J. Stehlík	Po 19.12.	mše sv. není
Út 13.12. ČB	mše sv. není Intence za Karlu Jirmanovou bude odsl. v Č. Budějovicích.	Út 20.12. M	Za Ignáce Solčányho
St 14.12. M 17.30 !!	mimořádně večer Za Mirka Roma, jeho rodiče a d. v o.	St 21.12. m	Za Zdeny a Věru Dvořákovy
Čt 15.12. M	Za Karla Kozla a d. v o.	Čt 22.12. M	Na dobrý úmysl
Pá 16.12. V M	Na dobrý úmysl Za rodinu Holanovu	Pá 23.12. V M	Na dobrý úmysl Na dobrý úmysl
So 17.12. M	Za † Miloslava Muchnu a jeho rodiče	So 24.12. M 15.30 R 22.00	Za Marii a Petra Brindzovy, Juraje a Michala Brindzovy a oboje rodiče Za † Jakuba Jana Rybu
Ne 18.12. R	Za farnosti	Ne 25.12. R	Za Josefa a Marii Suškovy, jejich syna a d. v o.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 21. 12. 2005. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 21 Ročník II

11. prosince 2005

Blízko je Pán

Do rukou se nám dostává předposlední letošní číslo Farního zpravodaje. Je stále ještě adventní, ačkoliv se už téměř dotýká Vánoc. Příští číslo dostaneme tak říkajíc pod stromeček na Štědrý den v sobotu 24.12.

Dny těsně před vánočními svátky můžeme prožívat společně s církví v blízkosti svaté rodiny, chystající se na narození Ježíška. Ne vždycky se nám podaří prožít advent tak, jak bychom si přáli. Ne vždy je to zrovna romantická doba. Může to být vinou naší či vinou mnoha okolností, které nedokážeme ovlivnit. Advent může být poustí a cesta k Vánocům suchou, vyprahlou a kamenitou stezkou.

Ačkoliv třeba nyní v srdci necítíme žádnou slavnostní či povznesenou náladu, ačkoliv možná máme právě teď světských starostí úplně až nad hlavu či dokonce nás trápí nějaký smutek, můžeme si občas alespoň na chvíli uvědomit, že se opět blíží něco velkého, veselého a krásného, co má význam pro náš život i pro naši věčnost.

Ani Matka Boží neprožívala svůj advent v pokojném očekávání, ale v úzkosti a chvatu putovala se sv. Josefem z Nazareta dlouhou cestou pouští do Města Davidova. Ale v nitru cítila, že Bůh ji neopustil a naopak je jí i v té těžké situaci neuvěřitelně blízko. A když se konečně ve stáji narodil Ježíš, zvítězila Mariina radost nad veškerým smutkem a obavami. Boží Syn přišel mezi nás, měl stejné starosti a radosti jako my a otevřel nám cestu do nebe.

Teprve tam, v nebi u Krista, asi prožijeme naplno štěstí z Božího vtělení, teprve tam pochopíme, jak důležitá a radostná věc se stala v Betlémě. Teprve tam prožijeme dokonalé a jedinečné Vánoce, svátky setkání Boha s lidmi. Dosud zažíváme jen strohý advent, očekávání, ale tam se dočkáme z Boží dobroty všeho, po čem zde jen marně toužíme.

Přeji všem farníkům klidné prožití posledních adventních dnů a hodně radosti při chystání vánočních dáreků a přípravě štedrovecerní tabule. Nejsvětější Trojice ať vám žehná.

P. Ivo Prokop

Roráty

Krásnou součástí adventu jsou roráty. Jsou to každodenní jitní mše ke cti Panny Marie. Jméno mají od prvního slova svého mešního formuláře. Vstupní verš zní latinsky: „*Rorate coeli desuper et nubes pluant justum.*“ To jest.: „*Rosu dejte nebesa shůry a oblačové dšíteje spravedlivého.*“ Vstupní antifona pak pokračuje: „*Rozestup se země a vydej Spasitele.*“

Naše země mají k rorátům zvláštní vztah. V církvi byla tato mariánská mše sloužena v adventu jen o sobotách, jako liturgické době odpovídající obvyklá sobotní mše o Panně Marii. Arcibiskup Arnošt z Pardubic byl velkým cítelem Panny Marie a s pomocí Karla IV., který byl rovněž milovníkem mariánské úcty, docílil, že našim zemím byla dána výjimka povolující, aby tato jitní mše byla sloužena i v ostatní dny v týdnu, včetně nedělí. Toto původně výjimečné postavení české adventní liturgie se postupně oslabilo, neboť každodenní rorátní mše pronikly i do sousedních zemí.

Zpěvy při rorátních mších dostaly rovněž jméno roráty. Jsou to krásné zpěvy, starobylé jazykem i nápěvem. Vznikly postupně ve století patnáctém a šestnáctém. Jednoznačně a vesměs jsou z doby před Bílou Horou. V době Karlově zpívaly se při rorátech latinské chorály. Zpívali je pouze klerici. Ve století patnáctém byly do těchto chorálů vřazovány latinské vločky zvané kantilény, písně. V dalším století byly překládány do češtiny tak, aby byla možnost zpívat je s touž melodií. Tehdy se také připojili ke zpěvu věřící a posléze převzali tyto zpěvy jako lidové vůbec. Hlavním nositelem dobrého chrámového zpěvu byla tou dobou literátská bratrstva. Jejich přičiněním pomocí mnohých opisů rozšířily se rorátní zpěvy po celých Čechách a Moravě. Tiskem vyšly roráty (zřejmě poprvé) roku 1617 jako tisk pro kůr kostelů sv. Linhart a sv. Mikuláše na Starém Městě Pražském.

Melodie rorátních zpěvů jsou opěny, ne-li takřka úplně převzaty, předně z kancionálů husitských. Tvůrci rorátů si pro předlohy sáhli i do doby předhusitské k latinským chrámovým zpěvům. Mezi autory těchto podkladů stojí vedle sebe autoři katoličtí, jako například Jan z Jenštejna a podobojí jako biskup Jednoty bratrské Jan Augusta. Zdá se, že nápěvy písní duchovních zněly jednotně v celé zemi bez ohledu na konfesijní příslušnost.

Jinak tomu bylo s texty. V těch se dbalo na teologickou správnost. Biskup Jan Augusta mění texty katolické pro bratrský kancionál, husitské texty jsou opravovány pro graduály katolické. Jako by země mluvila dvěma jazyky o týchž tajemstvích a pravdách, přitom však byla jednotná v hudbě. V době pobělohorské byly z toho mnohé zmatky, protože prostí věřící ani nevěděli, že s vroucím citem zpívají píseň nepřátel na život a na smrt.

Dnešní hudební podobu dal rorátům novou harmonizací nikdo menší než Vítězslav Novák, jehož práce byla drobně poopravena pro liturgické potřeby jeho žákem Václavem Vosykou.

podle knihy profesora Petra Píthý Adventní čas

Závěrečná píseň rorátů z Kancionálu

*Rodičko Boží vznešená,
nebes bráno otevřená,
přejasná hvězdo nad vodami,
v nesnážích našich zůstaň s námi.*

*Užasl svět i andělé,
když jsi z Boží vůle v těle
života Tvůrci život dala,
přítom Pannou být nepřestala.*

*Ty již Gabriel archanděl
ten radostný vzkaz pověděl,
pro div Boží, jež chováš v klíně,
buď naší spásy přímlyvkyně.*

Mikulášská nadílka

V sobotu 3.12. jsme prožili krásnou slavnostní mši sv. pro děti s mikulášskou nadílkou. Na mši bylo okolo 200 lidí a z toho bylo 65 dětí. Chtěla bych nyní poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci této mikulášské nadílky. Děkuji Ivě a Mirkovi Trčkovým za sponzorský dar 3000,- Kč na balíčky pro děti. Děkuji manželům Markétě a Markovi Drechslerovým, kteří balíčky vytvořili. Děkuji týmu herců, kteří se vtělili do rolí postav, jež vystupovaly v mikulášském průvodu. Také děkuji čtrnácti zpěvákům z našeho sboru, kteří krásně oživilí svým zpěvem tuto slavnost. A na závěr bych chtěla poděkovat i panu faráři za jeho spolupráci, nápady a vstřícný postoj k činnosti s dětmi.

Katechetka Helena Hochmutová

A aby toho děkování nebylo málo, chci se připojit k těmto slovům díky i já a říci své „zaplat' Pán Bůh“ všem výše uvedeným. Současně bych rád ocenil i nemalý příspěvek paní katechetky k zdárnému průběhu mikulášské nadílky.

P. Ivo Prokop

Vánoční básně

Když zarmouceným oči osušíš,
Když rozvadění přijdou k sobě blíž,
Když škůdcům odpustíš a nezlobíš se na ně,
Když nepřátelé odloží své zbraně,
jsou opět Vánoce!

Když všechny lidi opravdu máš rád,
Když rozdělíš se s tím, který má hlad,
Když dětské oči jako hvězda září,
Když úsměv vyloudíš na uplakané tváři,
jsou opět Vánoce!

Když vneseš světlo tam, kde byla tma,
Když osamělý už si nezoufá,
Když dobrý život hlásá slávu Boží,
Když pokoj lidem na zemi se množí,
jsou opět Vánoce!

Neboť o Vánocích přišla na svět láska!

Tyto verše jsem našel v kancionálu a nemohu si vzpomenout, jak jsem k nim přišel. Ale pro dobu vánoční jsou příležitostí se nad sebou samými zamyslet...

Vratislav Michálek

Z historie 24. část – P. František Boš (7.)

V této opravdu nelehké době se musel Rožmitál rozloučit s druhým kaplanem Václavem Sedlákem, který byl ustanoven katechetou na měšťanské a obecné škole v Březnici. 26. srpna 1883 proběhlo na osadě vskutku tklivé loučení. Po odpoledním požehnání v městské kapli odebral se za doprovodu vojenských vysloužilců, a vůbec velkého množství osadníků, „zvláště ženských“ na své nové působiště. V Předním Poříčí na něj čekal spolek veteránů březnických, a tak „s dvojí muzikou a velkým houfem lidu přijel do Březnice.“ Pisatel dodává: „Důkaz, jak si uměl přízně lidské dobýti.“

V tomto roce zemřel také českobudějovický biskup Jan Valerián Jirsík (*1798, biskupem od r. 1851). Jeho nástupce nebyl hned ustanoven, a tudíž byla odložena i „ordinace“ (svěcení) nových kněží. Proto k nám zatím nebyl dosazen ani nový kaplan. Až 2. října se přistěhoval druhý kaplan, nově vysvěcený P. Antonín Stulík.

V této trudné době se zde však konala jedna radostná a památná slavnost, a sice svěcení nové křížové cesty ve farním kostele. 9. února 1883 ji přijel posvětit rektor redemptoristů ze Svaté Hory P. Klement Vlasák. Po kázání o původu a prospěšnosti křížové cesty byly jednotlivé obrazy svčeny a po vysvěcení každého se hned druhý kněz ze Sv. Hory P. František Vítek modlil jednotlivá zastavení a vše vyvrcholilo svátostným požehnáním. „Lidu zúčastnilo se takové množství, že i nejstarší lidé nepamatovali takovou tlačenici v kostele. Velká část musela jich státi venku.“ I nemocný děkan Boš se této slavnosti účastnil. Světitel pak sepsal dvě „autentiky“ (latinská byla uložena do archivu a českou tehdy pověsili ke kropence pod 13. zastavení. Píše se zde: „Já nřepsaný rektor Redemptoristů na Sv. Hoře jsa řádně zplnomocněn posvětil jsem na tomto místě dne 9. února 1883 tuto křížovou cestu obdariv ji všemi od papežů římských udělenými milostmi a odpustky, jichžto věřící tuto sv. křížovou cestu nábožně konajíce získati mohou. Ve jménu Otce i Syna i Duchu Sv. Amen. Ve starém Rožmitále 9. února 1883.“ Podepsáni jsou: František Boš, děkan, Josef Lhotský, kaplan a P. Klement Vlasák, rektor redemptoristů na Sv. Hoře. Popud ke sbírce na novou křížovou cestu dal kaplan Lhotský jako díky za úrodu r. 1881. Obrazy maloval akad. malíř Jan Mos z Příbrami, jeden za 14 zl. „Rámy podle návrhu pisatele (kaplana Lhotského) vyřezal na jedno oko slepý a hluchý samouk František Rom ze Zalán za 125 zl. Práci štafírskou vykonal pozlacovač František Fous za 30 zl.“ Do celkové sumy 380 zl. byla však započtena i oprava zповědnic. V témže roce byla také omítnuta a znovu „pobita“ věž farního kostela.

Křížová cesta v našem farním kostele je nádhernou ukázkou toho, jak se práce lidového řezbáře s handicapem může směle vyrovnat dílu leckterého zdravého umělce.

(Dokončení příště)

Ivana Hoyerová